

Underbilag 1 til Bilag 1.Dansk Dampskibsrederi-
forening.

København, den 25. Maj 1946.

Til Regering og Rigsdag.

Efter at være blevet bekendt med Hovedtrækkene i Lovforslag om Formuestigningsafgift og Stabiliseringslaan maa det staa enhver kyndig klart, at Forslagets Gennemførelse vil være ødelæggende for dansk Skibsfart.

Under Hensyn til, at intet andet dansk Erhverv har været udsat for saa store Ødelæggelser af sine Driftsmidler som Skibsfarten, der under Krigen har mistet ca. 45 pCt. af sin Tonnage, at Handelsflaadens Genopbygning er af livsvigtig Betydning for vort Lands Fremtid, og til, at Opgaven hermed stiller de allerstørste Krav til Rederierhvervet, maa det beklages, at de foreslaaede Vurderingsregler for Skibe stiller disse i en Særklasse i Sammenligning med alle andre Erhvervs Driftsmidler.

Medens man saaledes for Landbrugets Vedkommende har holdt Værdistigninger paa Jord og Bygninger inden for snævre Grænser gennem det foreslaaede Loft over Ejendomsskyldstigningerne og for Besætningernes Vedkommende har afholdt sig fra Forhøjelser af de lave Skalapriser, og medens man for Industri og Haandværk har afholdt sig fra at kræve Opskrivning af den bogførte Værdi af Maskiner og Inventar, betyder Forslaget, at Skibsfartens Driftsmidler — Skibene — skal opskrives til Værdier langt højere end de bogførte Værdier. Forslaget om Skibes Værdiansættelse ved Slutformuers Opgørelse gaar nemlig ud paa, at de skal ansættes til 75 pCt. af Salgsværdien.

Det er indlysende, at disse Vurderingsprincipper betyder en enestaaende Disfavourisering af Skibsfarten. Man behøver blot tænke paa, hvad Resultatet vilde blive, saafremt man vilde lægge 75 pCt. af den nuværende Salgsværdi for Landbrugsejendomme og -besætninger, Fabriksbygninger, Maskiner, Inventar og Varelagre m. v. til Grund ved Opgørelse af de paagældende Erhvervs Slutformuer. Der vilde herved fremkomme Værdiansættelser, om hvis Uholdbarhed i denne Forbindelse alle vilde være enige; men netop for Skibes Vedkommende maa paa Forhaand alle saglige Betragtninger tale for den størst mulige Forsigtighed ved Vurderingsprincippernes Udformning. Intet andet Erhvervs Driftsmidler er i samme Grad underkastet overordentlig stærkt svingende Verdenskonjunkturer. Til Belysning heraf tillader man sig at henvise til en Opgørelse, udarbejdet i 1940, af det Salgsmæglerfirma, som den britiske Regering plejer at benytte til Vurderingsforretninger, hvilken Opgørelse viser følgende Værdifluktuationer for et typisk Skib:

1900 (Konjunkturaar).....	£ 60 750
1901.....	- 48 250
1908 (udpræget Depressionsaar).....	- 36 000
1912 (Konjunkturaar).....	- 58 000
1920 (Marts) (Efterkrigsaar).....	- 258 750
1920 (December) (Efterkrigsaar).....	- 105 000
1921.....	- 60 000
1925.....	- 52 500
1931.....	- 37 500
1932.....	- 32 000
1933.....	- 37 000